

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

29 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 31 mai 2017 și a sentinței Judecătorei Drochia, sediul Rîșcani din 07 aprilie 2017, declarat de către inculpatul

Țap Serghei Xxxxx, născut la xxxxx, originar din mun. Xxxxx, domiciliat r-nul Xxxxx s. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță: 06.02.2017-07.04.2017*
2. *instanța de apel: 10.05.2017-31.05.2017*
3. *instanța de recurs: 23.10.2017-29.11.2017*

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Drochia sediul Rîșcani din 07 aprilie 2017, Țap Serghei Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, la 12 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

A fost respinsă ca neîntemeiată solicitarea procurorului privind încasarea de la Țap S. în beneficiul statului a sumei de 3.506 lei în calitate de cheltuieli judiciare.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că Țap S., la data de 24.11.2016, în jurul orei 02.00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în gospodăria sa, situată în s. Xxxxx, r-nul Xxxxx, în cadrul unei certți cu Biriuc Anatol, intenționat i-a aplicat ultimului o lovitură cu toporul în regiunea capului, provocând-i vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, care au provocat decesul ultimului.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 296/D din 09.12.2016, moartea lui Biriuc Anatol a survenit în urma unei insuficiențe poli organice acute, ca rezultat al traumatismului cranio-cerebral grav deschis suportat. La examinarea medico-legală a cadavrului s-au depistat leziuni corporale ce au apărut în urma acțiunii majore a unui corp dur-contondent, având suprafață limitată, care putea fi și muchia toporului, în timpul indicat și corespund categoriei vătămări corporale grave periculoase pentru viață. Decesul are legătură directă cu traumatismul suportat.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta lui Țap S. a fost calificată *de drept* în baza art. 151 alin. (4) Cod penal și anume – *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății, care este periculoasă pentru viață, care a provocat decesul victimei.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Dolghi V. în numele inculpatului, care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Țap S. să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 156 Cod penal și să-i fie aplicată pedeapsă sub formă de închisoare de până la 3 ani, cu aplicarea art. 90 Cod penal și stabilirea perioadei de probațiune în limita de la 1 la 5 ani.

În motivarea apelului a invocat, că în momentul lovirii lui Biriuc A. cu toporul, Țap S. a acționat în stare de afect, deoarece venind în domiciliul ultimului, Biriuc A. a inițiat cearta, s-a exprimat cu cuvinte necenzurate, a refuzat să părăsească locuința și l-a trântit jos pe Țap S., iar în urma acestor acțiuni ultimul a și aplicat lovitura. În atare împrejurări consideră, că este cazul reîncadrării acțiunilor lui Țap S. din prevederile art. 151 alin. (4) Cod penal, în cele ale art. 156 Cod penal, fapt ce condiționează stabilirea unei pedepse, mai blânde, în limitele sancțiunii articolului nominalizat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 31 mai 2017, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat, că probele puse la baza sentinței confirmă vinovăția lui Țap S. în comiterea infracțiunii incriminate și anume: raportul cu privire la depistarea infracțiunii, procesul - verbal de autosesizare în privința începerii urmăririi penale din 24.11.2016 (f.d. 9, 9a v. I); raportul nr. 4626 al dispeceratului Nord din 24.11.2016 (f.d. 10 v. I); raportul ofițerului SUP al IP Rîșcani din 24.11.2016 (f.d. 11 v. I); procesul - verbal de cercetare la fața locului, cu planșa fotografică anexată din 24.11.2016 (f.d. 12-21 v. I); procesul - verbal din 24.11.2016, de cercetare la fața locului (f.d. 22-30 v. I); ordonanța din 15.12.2016, de recunoaștere în calitate de corpuri delictive (f.d. 31 v. I); chitanța nr. 197 din 18.12.2016 (f.d. 32 v. I); cererea Ninei Biriuc din 24.11.2016 (f.d. 33 v. I); ordonanța din 24.11.2016 (f.d. 34 v. I); procesul - verbal din 24.11.2016, de audiere a martorului Biriuc N. (f.d. 35-36 v. I); raportul de constatare medico-legală nr. 406 din 24.11.2016 și raportul de expertiză medico-legală nr. 297 D din 09.12.2016 (f.d. 57, 62 v. I); raportul de constatare medico-legală nr. 124 din 24.11.2016 și raportul de expertiză medico-legală nr. 296 D din 09.12.2016 (f.d. 65-66, 70-71 v. I); raportul de constatare tehnico-științific din 28.12.2016 (f.d. 81-85 v. I); date caracteristice pe numele lui Țap S. (f.d. 89-99 v. I); proces verbal din 24.11.2016, de audiere a bănuیتului Țap S. (f.d. 105 v. I); procesul - verbal din 25.11.2016, de audiere a învinuitului Țap S. (f.d. 110 v. I); procesul - verbal din 23.12.2016, de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii cu CD-ul și planșa fotografică anexată (f.d. 118-121 v. I); proces verbal din 20.01.2017, de audiere a învinuitului Țap S. (f.d. 132 v. I); raportul de expertiză judiciară nr. 817 din 11.01.2017 (f.d. 170-173 v. I); declarațiile succesoriului părții vătămăte Biriuc N. (f.d.

176-178 v. I); declarațiile martorului Biriuc E. (f.d. 179-183 v. I); declarațiile inculpatului Țap S. (f.d. 188-191 v. I); declarațiile specialistului Raileanu S. (f.d. 212-215 v. I); declarațiile suplimentare ale inculpatului Țap S. (f.d. 216 v. I).

În viziunea instanței de apel, probele administrate în cadrul prezentei cauze penale formează un ansamblu probatoriu, prin care se dovedește pe deplin vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, totodată fiind totalmente combătute argumentele invocate de apărare, precum că la inculpat nu a fost prezentă intenția în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 151 alin. (4) Cod penal și că acțiunile au fost întreprinse în stare de afect.

Instanța de apel a menționat, că intenția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, rezultă din acțiunea sa îndreptată asupra unui organ vital cum este capul omului, precum și prin faptul că lovitura a fost aplicată numai o singură dată, cu un obiect ascuțit, cu muchia toporului, acțiunea fiind îndreptată asupra unei persoane care se afla în poziție verticală, cu spatele spre făptuitor, inculpatul fiind predispus de a mai repeta acțiunile date în caz de returnare a victimei, fapt ce rezultă din declarațiile succesoriului părții vătămate Biriuc N. și a martorului Biriuc E., care au indicat, că în noaptea incidentului au fost la domiciliul inculpatului și întrebându-l privitor la Biriuc A., acesta le-a comunicat că ultimul a fost la el, însă în caz de se întoarce îl va lovi cu toporul, demonstrându-le respectivul obiect.

Instanța de apel a mai indicat, că este lipsită de temei și invocarea apărării, precum că inculpatul a fost trântit jos de către victimă, după care i-a aplicat lui Biriuc A. lovitura cu toporul în cap, când ultimul era culcat deasupra sa, față în față. Respectiva versiune vine în contradicție cu actele cauzei și anume, cu cele constatate prin raportul de expertiză medico-legală nr. 296 D din 09.12.2016, potrivit căroră, la victima Biriuc A., a fost depistată o singură vătămare corporală, aplicată cu un corp dur contondent, nefiind depistate alte leziuni. Relevant este, că pe corpul lui Biriuc A. nu au fost depistate semne de luptă și autoapărare. Acțiuni active după lovitura primită sunt excluse, or, potrivit concluziilor, Biriuc A., în urma unei astfel de lovituri, putea să se deplaseze la o distanță de până la 50 metri.

De asemenea, instanța de apel a menționat că versiunea inculpatului este răsturnată cu desăvârșire prin declarațiile depuse în fața instanței de către specialistul, medicul legist Raileanu S., potrivit căruia, lui Biriuc A. i-a fost aplicată o singură lovitură cu muchia unui topor, iar lovitura dată a fost aplicată în moment când acesta era în picioare, cu spatele la agresor. Faptul aplicării loviturii în cauză în poziție culcată, este exclusă, întrucât inculpatul se folosește cu mâna dreaptă, iar în cazul poziției indicate de inculpat, lovitura nu putea fi localizată în regiunea parieto - occipitală pe partea dreaptă.

În circumstanțele expuse, instanța de apel a concluzionat că este irelevantă versiunea apărării privitor la acționarea în stare de afect, deoarece starea de afect a făptuitorului trebuie să survină în momentul săvârșirii acțiunilor ilicite de către victimă sau imediat după astfel de acțiuni ale acesteia, pe când la caz, s-a stabilit că, victima era cu spatele la agresor și în poziție verticală, deci nu întreprindea careva

acțiuni împotriva făptuitorului. Respectiv, la caz nu poate fi admisă solicitarea apărării, privind reîncadrarea acțiunilor inculpatului Țap S. din prevederile art. 151 alin. (4) Cod penal, în baza art. 156 Cod penal.

Totodată, instanța de apel a apreciat poziția apărării drept una neargumentată, având la bază declarațiile inculpatului Țap S. prin care acesta neagă, că ar fi aplicat lovitura lui Biriuc A. cu toporul în momentul când ultimul avea poziție verticală, adică se afla în picioare. Astfel, invocând versiunea, precum că victima l-a trântit la pământ și se afla deasupra sa, în momentul aplicării loviturii, față în față, lovitura fiind aplicată în stare de afect, Țap S. urmărește inducerea în eroare a organului de urmărire penală, respectiv și a instanțelor de judecată, cu scopul de a exclude caracterul intenționat al acțiunilor sale infracționale.

Instanța de apel a reținut, că la stabilirea și individualizarea pedepsei penale, prima instanță a ținut cont de faptul, că infracțiunea comisă de Țap S. este calificată drept una deosebit de gravă, inculpatul a recunoscut parțial vina, prima dată este în conflict cu legea penală, la domiciliu se caracterizează satisfăcător, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, la caz nefiind prezente circumstanțe ce ar atenua sau ar agrava răspunderea inculpatului.

În opinia instanței de apel, prima instanță constatând ca fiind dovedită fapta penală comisă de către inculpat, i-a stabilit lui Țap S. pedeapsa în limitele sancțiunii legii aplicate, măsura de pedeapsă stabilită de către instanță fiind adecvată faptei comise de el, capabilă de a-l corecta și reeduca pe acesta.

6. Hotărârile judecătorești adoptate în prezenta cauză sânt atacate cu recurs ordinar de către inculpat, prin care solicită casarea acestora.

În motivarea recursului invocă:

- nu au fost audiați toți martorii din cauza penală;
- nu a fost măsurată distanța de la casa sa și până la locul aflării părții vătămate;
- partea vătămată a trecut o distanță mai mare decât a stabilit expertiza;
- nu a fost luat în considerație că în timpul celor săvârșite, a trecut un curs de tratament pentru articulații, fapt care este fixat în cartea medicală;
- nu a comis infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (4) Cod penal, dar este de acord cu calificarea în baza art. 156 Cod penal.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, menționând că recurentul își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a probelor nu se conțin în temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală. Mai menționează că, recursul declarat nu conține argumentele ilegalității deciziei instanței de apel, precum și în ce constă problema de drept de importanță generală așa cum prevede art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, ceea ce echivalează cu nemotivarea recursului în sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Din dispoziția art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală se reține că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel doar în prezența temeiurilor menționate de norma dată.

Instanța de recurs menționează, că art. 427 are aliniate și subpuncte, care concret stabilesc temeiurile pentru declararea recursului, însă, recurentul în recursul declarat nu a indicat careva temeiuri specificate în art. 427 Cod de procedură penală.

Totodată, din conținutul recursului, Colegiul atestă că, autorul recursului își expune dezacordul cu calificarea infracțiunii imputate acestuia, solicitând recalificarea acțiunilor acestuia, din prevederile art. 151 alin. (4) Cod penal, în cele ale art. 156 Cod penal. Astfel, Colegiul penal, întrevede semnalarea temeiului pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel, în cazul când *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*. Deci, instanța de recurs va supune analizei hotărârile contestate, sub aspectul incidenței temeiului pentru recurs prevăzut de pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

La prezența temeiului de casare invocat și anume - *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, instanța de recurs remarcă, că e necesar de a ține cont de fapta săvârșită și cum aceasta a fost stabilită de către prima instanță și cea de apel și dacă această faptă a fost încadrată în norma penală corect, iar dacă fapta s-a încadrat într-o altă normă penală, rezultă că acesteia i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Așadar, în privința alegațiilor nominalizate supra se constată, că acestea au constituit obiect de discuție în instanța de apel și asupra cărora această instanță s-a expus întemeiat, pe care le susține și instanța de recurs.

Totodată, având în vedere argumentele recursului și pretinsa eroare de drept la care se referă recurentul, Colegiul, verificând materialele dosarului constată că, la judecarea apelului, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de calificare a acțiunilor inculpatului, în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrat. Probele prezentate, au fost nemijlocit verificate suplimentar în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și totodată au fost just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine că inculpatul Țap S., a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (4) Cod penal și anume, *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății, care este periculoasă pentru viață, care a provocat decesul victimei*.

La fel, nu este fondată nici critica inculpatului, în sensul pretinderii că nu a comis infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (4) Cod penal, solicitând recalificarea acțiunilor sale în baza art. 156 Cod penal. Dimpotrivă, instanța de recurs atestă, că faptul vătămării intenționate grave a integrității corporale și a sănătății, de către Țap S., care este periculoasă pentru viață și care a provocat decesul victimei Biriuc Anatol, se confirmă prin probele cercetate și verificate de instanțele de fond și anume:

- declarațiile inculpatului, conform căruia ultimul a luat toporul și l-a lovit pe Biriuc A. în regiunea capului;

- declarațiile specialistului Raileanu S., care a menționat că semne de luptă și autoapărare pe corpul lui Biriuc A. nu s-au depistat, ultimului i-a fost aplicată o singură lovitură din spate cu muchia toporului, iar inculpatul se afla în poziție verticală la momentul loviturii, după lovitură partea vătămată putea să meargă câțiva zeci de metri;

- procesul - verbal din 24.11.2016, de cercetare la fața locului, obiectul cercetării fiind intersecția drumului, lângă gospodăria lui Țap S., care se află în satul Xxxxx, r-nul Xxxxx, unde aproximativ la o distanță de 26,1 m, a fost depistat cadavrul lui Biriuc A., cu planșa fotografică și schiță anexată;

- raportul de constatare tehnico-științific din 28.12.2016, prin care s-a concluzionat, că urmele digitale cu nr. 2, 5 copiate pe foliile de tip „scotch”, prezentate la examinare, au fost create de degetele mare și mijlociu de la mâna stângă a lui Țap S.;

- raportul de expertiză judiciară nr. 817 din 11.01.2017, prin care s-a constatat, că sângele depistat în petele de pe botul și branțul galoșului, de pe piatră, putea proveni de la o persoană cu grupa de sânge 0 alfa, beta, ce nu exclude provenirea lui de la Biriuc A., și nu putea proveni de la Țap S.;

- raportul de constatare medico-legală nr. 406 din 24.11.2016 și raportul de expertiză medico-legală nr. 297 D din 09.12.2016, prin care s-a stabilit că la Țap S. careva vătămări corporale lipsesc;

- raportul de constatare medico-legală nr. 124 din 24.11.2016 și raportul de expertiză medico-legală nr. 296 D din 09.12.2016, prin care s-a stabilit, că decesul lui Biriuc A. a survenit în urma unei insuficiențe poliorganice acute, ca rezultat al traumatismului cranio-cerebral grav deschis suportat, la examinarea medico-legală a cadavrului s-au depistat traumatism cranio-cerebral grav deschis, plagă contuză pe regiunea capului parieto-occipitală pe dreapta, hemoragii în țesuturile moi pericraniene pe dreapta, hematom subdural pe dreapta, conform lobilor parietal și occipital cu mărime 10,0 x 15,0 x 6,0 cm. Leziunile corporale au apărut în urma acțiunii majore a unui corp dur-contondent, având suprafață limitată, care putea fi și muchia toporului, în timpul indicat și corespund categoriei vătămări corporale grave periculoase pentru viață. Decesul are legătură directă cu traumatismul suportat.

Instanța de recurs conchide, că toate aceste probe coroborează între ele și indică, direct la Țap S. că a lovit partea vătămată cu toporul în regiunea capului, care în urma leziunilor corporale primite a decedat, fapt ce confirmă latura subiectivă a

faptei prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal și anume intenția lui Țap S. față de urmările prejudiciabile primare (vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății) și imprudența față de urmările prejudiciabile secundare (decesul victimei).

De asemenea, Colegiul penal lărgit consideră juste concluziile instanței de apel, precum că intenția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, rezultă din acțiunea sa îndreptată asupra unui organ vital cum este capul omului, precum și prin faptul că lovitura a fost aplicată numai o singură dată, cu un obiect ascuțit, cu muchia toporului, acțiunea fiind îndreptată asupra unei persoane care se afla în poziție verticală, cu spatele spre făptuitor, inculpatul fiind predispus de a mai repeta acțiunile date în caz de returnare a victimei, fapt ce rezultă din declarațiile succesului părții vătămate Biriuc N. și a martorului Biriuc E., care au indicat, că în noaptea incidentului au fost la domiciliul inculpatului și întrebându-l privitor la Biriuc A., acesta le-a comunicat că ultimul a fost la el, însă în caz că se va întoarce îl va lovi cu toporul, demonstrându-le respectivul obiect.

Cu referire la solicitarea recurentului de recalificare a acțiunilor sale în baza art. 156 Cod penal, instanța de recurs reține că starea de afect a făptuitorului trebuie să survină în momentul săvârșirii acțiunilor ilicite de către victimă sau imediat după astfel de acțiuni ale acesteia, pe când la caz, s-a stabilit că, victima era cu spatele la agresor și în poziție verticală, deci nu întreprindea careva acțiuni împotriva făptuitorului. Totodată, prin raportul de expertiză medico-legală nr. 296 D din 09.12.2016, la partea vătămată a fost depistată o singură vătămare corporală, aplicată cu un corp dur contondent, nefiind depistate alte leziuni, la fel pe corpul lui Biriuc A. nu au fost depistate semne de luptă și autoapărare. Respectiv, la caz nu poate fi admisă solicitarea, privind reîncadrarea acțiunilor inculpatului Țap S. din prevederile art. 151 alin. (4) Cod penal, în cele ale art. 156 Cod penal.

Referitor la aserțiunea recurentului, precum că nu a fost măsurată distanța de la casa sa și până la locul aflării părții vătămate, instanța de recurs verificând actele și lucrările dosarului reține, că la f.d. 22-29 v. I se află procesul-verbal de cercetare la fața locului din 24.11.2016, conform căruia cercetării a fost supusă intersecția drumului lângă gospodăria lui Țap S., care se află în s. Xxxxx r-nul Xxxxx, în care este indicată distanța la care a fost depistat cadavrul lui Biriuc A.

Cât privește critica invocată în recurs, referitor la faptul că nu au fost audiați toți martorii din cauza penală, Colegiul o apreciază ca neîntemeiată, deoarece în ședințele de judecată a instanțelor de fond au fost audiați succesul părții vătămate Biriuc N., martorii Biriuc E., medicul legist Raileanu S. și cercetate materialele cauzei, iar la întrebarea instanței dacă participanții la proces au careva noi probe de administrat sau de a fi cercetate suplimentar careva probe administrate în prima instanță în conformitate cu prevederile art. 413 alin. (3) Cod de procedură penală, atât avocatul, cât și inculpatul nu au solicitat cercetarea cărorva probe, considerând posibilă finisarea cercetării judecătorești, neavând careva completări.

Ce ține de critica recurentului, precum că nu a fost luat în considerație că în momentul celor săvârșite a trecut un curs de tratament pentru articulații, fapt care este fixat în cartea medicală, instanța de recurs consideră, că împrejurarea în cauză

nu este suficientă pentru a răsturna soluția instanței de apel, deoarece nu infirmă vinovăția inculpatului pentru infracțiunea săvârșită.

Rezumând în ansamblu probele administrate, Colegiul penal statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii imputate, iar acțiunile acestuia sânt incidente elementelor infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal și în cele din urmă temeiul pentru recurs invocat și stipulat la pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea.

În virtutea considerentelor expuse mai sus, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de prima instanță și instanța de apel în privința inculpatului, nefiind identificată de instanța de recurs vre-o eroare judiciară, care ar putea servi drept temei de casare a hotărârilor judecătorești atacate, Colegiul penal consideră ca fiind vădit neîntemeiate criticile formulate de către recurent în recursul ordinar deferit spre examinare.

Astfel, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 31 mai 2017, de către inculpatul Țap Serghei Xxxxx, în cauza penală în privința acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 20 decembrie 2017.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie